

finder, at Fleertallets Forslag indeholder en saa besynderlig kunstig Pensionsberegning, at jeg ikke kan finde det rigtigt og finder denne Forandring i Pensionslovens Bestemmelser uhensigtsmæssig. Pensionsloven er allerede vanskeligt nok at forstaae, vi behøve ikke at gjøre den mere kunstig og forviklet for enkelte Personers Bedkommende. Jeg kan derfor ikke Andet end antage, at hvis det skulde findes, at man vil gaae den Vej med Hensyn til den endelige Ordning af Udskrivningsvæsenet, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har antydet, saa kan dette skee derved, at han indbringer et Lovforslag, og dette vil, jeg gjentager det, have lige megen Udsigt til at blive til Lov, enten vi her følge ham eller ikke.

Tscherning: Det forekommer mig, som om det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, egentlig talte for at forkaste Fleertallets Forslag, altsaa Loven i den Stikkelse, som den ved 2den Behandling blev vedtaget, og dette vil jeg meget tilraade. Jeg vil tilraade at forkaste baade Mindretallets og Fleertallets Forslag, hvorved altsaa hele Loven forkastes. Vi bør nemlig ikke indvikle os i saa vanskelige Forhold, som de, hvori vi komme ved den Bevillie, som Fleertallet har viist. Det er en Feil af Fleertallet, at det har viist denne Bevillie, det bekjender jeg, og jeg indsaar det meget godt, da det skete, men jeg er et velvilligt Menneske. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) gled iøvrigt paa en mærkværdig Maade hen over Forskjellen imellem „fast ansatte“ og „constituerede“ Embedsmænd. Jeg vilde ønske, at vi kunde faae en Lov, som bestemte, at herefter skal „fast Ansættelse“ betyde det Samme, som „Constitution“ hidtil har betydet (Monrad: Med Pensionsberettigelse!). Ja, ogsaa med Pensionsberettigelse. Dersom det ærede Medlem havde sagt: jeg vil forsøge paa, om jeg kan bringe de ærede Medlemmer til at stemme for Mindretallets Forslag, thi det forekommer mig at være fordeelagtigt for de Bedkommende, saa kunde jeg forstaae det, men jeg kan ikke forstaae, at han paa den Maade, han gjør, taler imod Fleertallets Forslag i Forhold til Mindretallets,

thi Consequentsen deraf maa føre til en Forkastelse af hele Loven, som den nu foreligger. Men det ærede Medlem har vistnok ikke været tilstede, da jeg henlede Dødsdommen paa, hvilken besynderlig Lovovertrædelse der vilde fremkomme, hvis man lod de nu constituerede Personer blive fast ansatte i Embederne. Det maa nemlig være meget vigtigt for den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) saavel som for os Alle, at betragte den militaire Organisationsplan af 1842 som Lov, og i den staar der med rene og klare Ord, at disse Poster skulde gives til pensionsberettigede Stabsofficerer, Ritmestere eller Capitainer af Armeen. Som Forholdene for Diebliffet ere, er der imidlertid ikke skeet nogen Uret, thi Posterne ere kun beklædte med constituerede Embedsmænd, og der er ikke foreskrevet Noget om, hvem der skal constitueres i disse Embeder; men skal man ikke længere have Constituerede, saa vilde det være en ligesvem Lovfrænkelse, om man ikke tog Embederne fra de Mænd, der nu sidde i dem som constituerede, og gav dem til de Mænd, som ifølge Organisationsplanen ere berettigede dertil. Det skulde meget glæde mig, om den ærede Minister vilde slutte sig til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds og sige, at ogsaa for ham er „fastansat“ og „constitueret“ saaledes, som Sagen her foreligger, omtrent det og det Samme. Jeg troer imidlertid ikke, at Ministeriet vil gaae ind derpaa, og jeg troer heller ikke, at nogen af de ærede Medlemmer vil efter moden Overveelse give det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) Ret deri. Imidlertid er det ikke alene Pengespørgsmaalet, hvorpaa det ved nærværende Sag kommer an, skjøndt det dog ikke er saa ringe, men der er to Spørgsmaal, som foreligger; det ene er, om vi ville opretholde vor Votering, hvorved vi have villet henlede Regjeringens Dødsdom paa, at Udskrivningsvæsenets Ordning ikke er fyldestgjørende, og jeg troer, at jeg idag har leveret noget Materiale til at vise, at det ikke er fyldestgjørende, og det andet er, om vi ville række Haand til at forandre en Constitution af de omhandlede Embedsmænd, som ikke uden gjennem en saadan Omvei kunde være blevne